रणारम्भानुभावेन तावद्वाडुतावहः। स्वयं पीठे र्णास्वामी भिचा यन्त्रमुपाविशत् ॥ ४५४॥ युग्मकं॥ कर्तुं प्रभाविज्ञासां राज्ञा दत्तधनस्ततः। स स्वयंभूः स्वयं भक्तांस्तान् ग्रामानदापयत् ॥४५५॥ कुम्भदासतया च्छ्नः सिद्धा ब्रह्माभिधा वसन्। परिज्ञाय तयोर्देच्या प्रतिष्ठाकर्म कारितः ॥४५६॥ स वृत्तप्रत्यभिज्ञः सन् प्रतिष्ठाप्य रणिश्वरं। व्योम्ना व्रजन् रणस्वामी प्रतिष्ठा गूढमाद्धे ॥ ४५७॥ जनास्वलचयन् यत् स स्वयं पीठमवातर्त्। इति केषामपि कृदि प्रवादाज्यापि वर्तते ॥ ४५ द॥ सा ब्रक्तप्रतिमं सिद्धं देवी ब्रक्तविदां वरं। अकार्यत् तमुद्दिश्य पराई ब्रव्सत्तमं ॥ ४५१॥ र्णार्भ्मास्वामिद्वा दम्पतिभ्या व्यधीयत। मठः पाशुपतानां च ताभ्यां प्रखुम्नमुईनि ॥ ४६०॥ श्राराग्यशाला निर्घाण्युछाघवाय रागिणां। तेन सेनामुखी देवी भयशान्य च कारिता ॥ ४६१॥ ष्यातिं रणपुरस्वामिसज्ञया सर्वतागतं। स सिंक्रोत्सिकाग्रामे मार्त्ताग्उं प्रत्यपाद्यत् ॥ ४६२॥ श्रमृतप्रभया तस्य राज्ञः पत्यान्यया कृतः।